

lige Tilstand, der er fremkaldt ved den nuværende europæiske Krig, og Lovens Gylighed foreslaas derfor begrænset til Udløbet af et Tidsrum af 6 Maaneder efter dennes Ophør, idet Krigsforlis maa antages ogsaa at kunne forekomme i nogen Tid efter Krigens Ophør.

For saa vidt der gives Loven en vis tilbagevirkende Kraft, saaledes at ogsaa Tilfælde, der allerede er behandlet efter Forordningen af 1839, nu kommer ind under dens Rammer, bemærkes, at Justitsministeriet maa anse dette for paakrævet af Hensyn til foreliggende Tilfælde, hvormed man er bekendt, og hvor der i forskellige Retskredse under ensartede Forhold er truffet forskellige Afgørelser, og paa den anden Side for ubetænkeligt, idet der normalt ikke kan blive Tale om, at velerhvervede Rettigheder trædes for nær, idet de Per-

soner, der allerede maatte have opnaaet en aktuel Rentenydelsesret efter Forordningen af 1839, som aldeles overvejende Hovedregel vil være identiske med dem, der efter Forslaget bliver berettigede som Arvinger.

Til § 8.

Da der med Hensyn til borteblevne Personer, der er befordret med krigsforliste (jfr. § 2) Luftfartøjer, er samme Sandsynlighed for deres Død som i de i Forslaget i øvrigt omhandlede Tilfælde, er det naturligt, at Forslagets Bestemmelser med de fornødne Lempelser finder tilsvarende Anvendelse her.

Til § 9.

Loven, der ogsaa skal gælde for Færøerne, foreslaas sat i Kraft straks.